

[Aksel Larsen.]

tage stilling til, om Danmarks medlemskab af NATO havde været fordelagtigt, var fordelagtigt eller i al fremtid ville være fordelagtigt. Jeg har indtryk af, at nogle af de talere, der har haft ordet, har den opfattelse, at ligegyldigt hvad der sker, ligegyldigt hvordan verdenssituationen udvikler sig, og ligegyldigt hvordan Danmarks forhold bliver, så skal vi under alle omstændigheder fortsætte med at være medlem af NATO, også uanset hvordan NATO udvikler sig. Jeg kan forstå, at sådanne folk har det uhyre nemt, de har ikke behov for yderligere oplysninger, og man har jo også fra den side afvist ønsket om oplysninger med den motivering, at det behøver man ikke, man har lagt sig fast. Men det dér vil jeg slet ikke diskutere.

For mig drejer det sig om, at hvordan man end ser på det, hvilken sympati man har for NATO, eller hvilken antipati, man har mod NATO, uanset om man anser NATO for et gode eller ikke for et gode, uanset om man mener, at Danmark sikkerhedspolitisk kan tjenes bedre på den ene eller på den anden måde, så er det en kendsgerning, at i 1969 udløber NATOs første 20 år. Det er rigtigt, at NATO-pagten kan løbe videre, men der skal tages stilling af medlemslandene til, om de ønsker NATO-pagten, NATO-samarbejdet ændret, og om de ønsker at fortsætte dette samarbejde. Denne stilling skal også tages af det danske folketing, og sådan set skal vi nogenlunde have fundet vore ben, hvis det overhovedet er muligt, på det tidspunkt, allerede et år før den pågældende dato i 1969 — det er, så vidt jeg husker, i august måned. Det er da ganske klart, at det må være en nødvendighed, at folketingets alle dets medlemmer, har alle de relevante oplysninger, der kan stilles til deres rådighed, for at kunne bedømme situationen og så tage stilling.

Det har her været sagt, at en kommission som af os foreslået vil modvirke den frie debat. Jeg kan ikke forstå, hvordan man kan få det indtryk. Jeg henstiller, at man

læser vort forslag til folketingsbeslutning og ser, hvilket kommissorium vi dér tænker os for kommissionen. Vi siger:

„Kommissionen skal foretage eller ved andre dertil kvalificerede myndigheder og institutioner lade foretage undersøgelser af forhold, der har betydning for Danmark's sikkerhedspolitiske problemers løsningsherunder især af forhold vedrørende Den Nordatlantiske Traktats Organisation og Danmarks medlemskab heraf, mulighederne for et nordisk samarbejde om freds- og sikkerhedsspørgsmål inden for rammerne af De Forenede Nationers pagt. Undersøgelsesarbejdet skal være afsluttet inden udgangen af året 1967. Kommissionen afgiver, når den skønner det, beretninger til folketinget og afgiver ved arbejdets slutning en afsluttende beretning. Indhentede oplysninger kan kun offentliggøres i det omfang, som hensynet til landets sikkerhed tillader.“

Det burde da fremgå af dette af os foreslåede kommissorium, at vi ikke forestiller os et politisk organ, der skal føre mere eller mindre vanvittige drøftelser om, hvilken stilling vi skal tage til NATO, men derimod en kommission med den begrænsede opgave at tilse, at folketinget får stillet de oplysninger og det materiale til rådighed, som kan fremskaffes og kan stilles til rådighed. Hvad enten man er tilhænger af NATO eller modstander af NATO, hvad enten man har den ene eller den anden mening om Danmarks sikkerhedspolitik, kan man da ikke sige: vi ønsker ikke, at folketinget skal have de bedst mulige oplysninger som grundlag for den beslutning, der skal træffes.

Jeg har for nylig modtaget en amerikansk bog med en righoldig samling af traktater, aftaler, beslutninger o. s. v., som er truffet inden for Den Nordatlantiske Traktats Organisation siden 1949. Jeg finder, at det er et meget nyttigt materiale; det foreligger kun på engelsk, og dette sprog beherskes ikke af alle folketingets medlemmer. Jeg tror ikke, der er nogen af folketingets med-